

Antonín Svoboda

Písecký hřbitov u Nejsvětější Trojice (1934)

Ze zápisů píseckého rodáka Msgra J. P. Hille, vikáře v Blatné

Chvilka na píseckém hřbitově.

(Památce mrtvých.)

I v tato místa zajít musíš a patřit v dávno zašlý svět,
zde vidět, jak z té práce mrtvých nám vyrostl mnohý v žití květ.
Co rodičů zde odpočívá, jichž mozol nepálí víc v dlaň,
čest musíš jejich potu vzdát, a v díku schýlit svoji skrář.

Co vlastenců zde země kryje, co lidí spí tu krásný sen,
jak mnohý bol i žití úkol byl v tato místa odnesen.
Co srovnala ta tichá země, co slzí setřela i běd,
že odtud v trpké žití boje by mnohý sotva jít chtěl zpět.

Stůj noho, svatá jsou zde místa, skloň hlavu, ruce sepi již:
zde pokoj, v tichém vánku šeptu ty hlasy dávných předků slyš!
Na líše jejich dál jdi žitím a s úctou v jejich zírej lán,
na svojí hroudě pracuj s láskou, než k nim zde budeš zavolán!

Toť žití úkol: práce čestná a po té v rodné zemi spát,
co dobrého v tvém srdci vzkvetlo zas bratřím v žití zanechat!
A kdyby všichni zapomněli tvůj růvek ozdobiti snad,
svým květem, zelení i zpěvem, tvá země vždy tě bude znát!

A. S. - P. [Antonín Svoboda, Písek]

Až do r. 1549 pochovávalo se kolem děkanského kostela. Toho roku vyvolili sobě Písečtí nové místo k pohřbívání a to zahradu, kterou byl městu král Vladislav 6./8. r. 1515 daroval. Jest na levém břehu Otavy naproti mlýnu Podskalskému. Volba tohoto místa byla velice vhodná, neboť ne tak lehce najde se čistší a drobnější písek, jako na této bývalé zahradě, pročež byla v Písku rozšířena pověst, že jakás nábožná duše, dle některých zbožná paní Anna Kahounová, dobroditelka kostelů, dala celý hřbitov na sáh hluboko překopatí a přesypatí, aby se vyplnilo staré latinské přísloví: »Sít tibi terra levis!« Budiž ti země lehkou!

Uprostřed nového hřbitova stála malá dřevěná kaple Proměnění Krista Pána. Na místě této kaple vystavěli r. 1576 z četných darů nový kostel v pozdním slohu gotickém. Kostel má presbytář uzavřený pěti stranami osmiuhelníka a osvětlen jest třemi okny. Klenba skládá se z travě [klenbní pole, pozn. ed.] a třiosminového závěru. Jest sklenut v lomený oblouk s maltovanými žebry, které se křížují ve hladkém svorníku a spočívají na maltových čabakových konsolách. Presbyterium dělí od loď oblouk lomený.

Loď sama jest obdélná, 19.15 m dlouhá a 10.05 m široká o třech polích valeného klenutí s kápěmi při bocích. Klenba rozdělena jest maltovanými žebry jednoduchého profilu, jež tvoří čtyřcípé hvězdy s malými hladkými svorníky a opírá se o čtyřboké, z líce zdi vyčnívající pilíře. Prostor loď osvětluje z každé strany dvě gotických oken. Hudební kruchtta spočívá na dvou pilířích a podklenuta je křížovými klenbičkami.

Do kostela jsou dva vchody. Jeden se strany západní se žulovým ostěním na hranách sříznutým a nad ním jsou dvě segmentová okna. Na straně jižní jest portál renesanční, tesaný v mramoru a orámovaný dvěma pilastry na vysokém plinthu a vyplněn rostlinným ornamentem. Pilastry nesou hladký vlys, pod nímž římsa mělce vyžlábkovaná. Nad vlysem vystupuje štít, v němž po stranách dva delfíni drží znak města Písku, vavřínovým věncem orámovaný. Pod znakem v kartuši nápis: »Letha 1549. toto místo ku pohřbu těl mrtvých vyvoleno. Tento kostel založen a stavěn jest ve jméno svaté a požehnané Trojice. Léta 1576.«

V podlaze chrámové bylo sedm náhrobních kamenů, které byly r. 1914 z podlahy vyzdvíženy a zazděny ve schodišti na kůr. Byly to zejména:

1. Mikuláše Sylv. Hávků, býv. radního a posléze král. rychtáře, † 1742 dne 22. března.
Náhrobník ten byl původně pod kazatelnou s nápisem: »Tuto odpočívá blahosl. z mrtvých vstání očekává.«
2. Některého z místních farářů, zesnulého r. 1598.
3. Alexandra Loga z Netky a na Jehnědně, † 1591, stár 31 let.
4. Samuela Radimila Horského, primátora píseckého, † 21. října r. 1603.

5. Panny Aničky dcery uroz. p. Rudolfa z Karlovic, † 1591, 25. dubna, v stáří 20 let.

»P. Bůh rač její duši milostiv býti a věčné království dáti.«

6. Anny Rečické, manželky Jana Kahouna z Myšlína měšťánina Nov. města Pražského † 1582 za času rány morové »tuto jest pochována, očekáváje vzkříšení z mrtvých a života věčného i blahoslaveného z víry Krista Ježíše.«

7. Náhrobek s latinským nápisem Matěje Wallische, primatora budějovického, † 17. září r. 1773 a jeho bratra fr. Arsenia, poustevníka, † 21. března r. 1765. »Staň poutníče! Zde odpočívají praví bratři, nerozluční v životě i smrti, vytrvalí v lásce i věrnosti, totiž vznešený a slovatný p. M. Wallisch, král. města Českých Budějovic primas, ve věku 81 let zbožně v Pánu zesnul dne 17. září 1773 a ctihodný bratr Arsenius Wallisch, poustevník sv. Ivana ve věku 64 roků zesnul v Pánu r. 1765 dne 21. března. V pokoji Páně buď hrob a pobyt na Sioně věčný.«

Na levém pilíři pod kruchtou umístěna jest bronzová deska s nápisem latinským. »Památce Samuela Vlad. Horského, měšťana a primatora města Písku, nejvznešenějšího a velice zasloužilého, který r. 1603 z rána 21. října zbožně a klidně v Pánu zesnul, dovršiv 63 r. věku, tuto desku zarmoucení dědicové zasadili.«

V chrámu jsou 3 oltáře barokové. Na hlavním z r. 1726 jest obraz nejsv. Trojice od Dallingera. Cínové svícny z r. 1687 a 1640 jsou v děkanském kostele. Poboční oltář P. Marie bolestné, druhý sv. Maří Magdaleny. Na tomto oltáři dřevěný starý kříž z r. 1544, nyní v museu uschovaný. (VI - 1580.) U postranního vchodu byla kroupka v podobě hlavičky a pod ní stávala stará dřevěná obětnice, nyní rovněž v museu uložená. (VI - 1596.) Pozoruhodný předmět kostela jest kazatelna, která původně do r. 1723 stávala v děkanském kostele. Kostelu věnována byla Martinem Huertou (kolem r. 1625), jehož znak zdobí také dvířka kazatelny. Jest vzácnou památkou uměleckého truhlářství pozdní renesance (intarsie). Stála 500 kop míš. Zábradlí kůru zdobí šest obrazů na dřevě malovaných, znárodnující život P. Marie. Obrazy provedeny byly brzy po postavení kostela. R. 1933 restaurovány všechny obrazy. Na střeše malé vížky dva malé zvony, před rekvizicí ušetřené. Cenný umělecký obraz ovál na porcelánu P. Marie od Quasta, zapůjčen místnímu museu, kde jest v odd. VI. č. 549.

Kostel opravován 1882 vnitř i vně, zevnější oprava 1914. Důkladná oprava kostela i kaplí provedena r. 1933 péčí konsis. rady, děkana píseckého Svobody malířem píseckým K. Veselým a jeho synem malířským akademikem, zlacení oltářů provedl hluchoněmý pozlacovač, rodák písecký, Vindiš. Oprava tato umožněna pouze dary dobrovolnými k počtě zemřelých na tomto hřbitově odpočívajících, jak svědčí nápis na zábradlí chóru:

V MllostiVém létě - památCe sVýCh mrtVýCh - DobrodInCi Vděčně obnoVilI. (1934).

Opravený tento kostelík jest opravdu ozdobou a vzácnou památkou města Písku i radostí šlechtných dárců, kteří jeho opravu svojí podporou uskutečnili. Původní hřbitov byl malý, zdí ohražený, při ní postaveny kaple, z nichž dosud čtyry se zachovaly. Postaveny ku konci 18. století, dvě z nich založil Martin Dion. Urbanides r. 1690. Opraveny 1933.

Brána hřbitovní byla prý mistrně provedena a malovaná z r. 1577. V severozápadním rohu starého hřbitova vystavená zděná zvonice nákladem zbožné měšťanky Anny Kahounové r. 1575. Jest tvaru čtyřbokého a kryta jehlanovitou střechou prejzovou. V přízemí zvonice jest bývalá kaple Proměnění Krista P. s kamenem oltářním z červeného mramoru z r. 1606. Na oltáři býval také obraz čtrnácti pomocníků, postavený r. 1693 nákladem měšťana Jana Veselého. Pod podlahou této kaple jest sklípek, byl přikrytý náhrobním kamenem, na němž spatřujeme ve znaku veverka s třemi hvězdami. Z nápisu čte se pouze »Léta 1559 v pondělí«. (Snad Aichornové). Sklípek 325 cm dlouhý, 245 cm šir., 190 cm vys. Kámen zasazen do zdi kaple r. 1930.

Nad kaplí jest zvonice, k níž se přichází po dřevěných krytých schodech. Zvonice osvětlena jest čtyřmi segmentovými okny a v ní visí zvon darovaný rovněž paní Annou Kahounovou, jest vzácnou památkou zvonařskou. Zvon jest 80 cm šir., 62 vys. a má český nápis: »Poctivá paní Anna Kahounová, vdova, pro budoucí památku pana Jiříka Kahouna, měšťánina města Písku, někdy manžela svého milého, též pro památku svou i všeho rodu svého tento zvon kostelu Sv. Trojice v Písku nákladem svým vlastním udělati jest poručila. Kterýžto manžel její při témž kostele jsa pochován i s rodinou svou odpočívá, očekáváje radostného z mrtvých vstání a těla svého i všech věrných lidí vyvolených Božího oslavení. Pán Bůh rač nám spolu s ním dáti všem věčnou radost skrze P. Ježíše Krista, Spasitele našeho. Amen.« Na straně je relief kříže. Na věnci čteme: »Slit a udělán jest zvon tento skrze Brykcího zvonaře z Cymperku v Novém městě Pražském l. P. 1575.« U koruny má krásné ozdoby dětských Mus Flötnerových. Šlechtná tato paní zemřela r. 1582 a pochována byla v zdejší kostele.

Opodál zvonice ve hřbitovní zdi zazděny byly r. 1882 náhrobníky sem z děkanského kostela přenesené. Jsou to zejména tyto. Nejstarší tři žulové náhrobníky, z nichž na dvou vytesán kříž stojící na oblouku. U prvního nad břevnem v rozích měsíc a hvězda, u druhého pod ramenem radlice a kladivo. Třetí náhrobek má rovný kříž a v hořejších rozích hvězdu a kolo. Náhrobky tyto jsou ze 14. a 15. století.

Dále jsou zde zazděny náhrobníky s latinskými, českými a německými nápisy a sice:

1. Děkana Václava Lišky, † 30. 1. 1742.
2. Děkana V. Fr. Bezděky, † 22. 2. 1735.
3. Mikuláše Staba, krajského hejtmana, † 1799.
4. Jana Sekanky, učitele, jež mu postavili vděční žáci r. 1802.
5. Václava Helmingera, měst. radního a rodáka klatovského, z r. 1762.

6. Karla Piesasque, bav. generála v Písku r. 1742 zemřelého.
7. Ondřeje Maxm. z Waldu, král. rychtáře, zemřelého 29. 11. 1700.
8. Vdovy jeho Sibylly Prudentie z Geistbergka, † 1721.
9. Jana Jiřího Kochana z Prachové, primasa, † 11. 1. 1731.
10. Karla a Anny z Hoenberka.
11. Anny ... ostatek nečitelný.
12. Nápis rovněž nečitelný.
13. Jana Kejnice, radního a kasíra † 1720 a dětí jeho.
14. Karla Ant. Hanzlíka, primasa, † 1740.
15. Boženy Hanzlíkové, manželky jeho, † 1759.
16. Jana Běšina z Běšin, král. hejtmana, † 1762.
17. Děkana Ignáce Šafařoviče, † 1770.
18. Děkana Václava Stuchlíka, † 1707.
19. Děkana Antonína Frankovského, † 1784.
20. Antonína Rittera, syndikusa, † 1742.
21. Františka de Walda, faráře dobršského, † 9. 7. 1752.
22. Leopolda Spitzera, správce, † 1787.

Na hřbitově stávala také poustevna v místech hrobu p. Karvana. První usadil se zde Jakub Vác. Žil zde nuzně z dobrovolných darů v l. 1720 - 1732. Když r. 1732 schváleno bylo bratrstvo sv. Ivana, prvního poustevníka českého, tehdy také se zde usadil fr. Arsenius od P. Marie a týž dostával od obce porci špitálskou. Poustevna stávala u samé hřbitovní zdě, v níž prolomeny byly dvěře. Zemřel r. 1765 21./3. U něho byl novicem fr. Isidor, který byl dovedným pozlacovačem. R. 1782 žili zde dva poustevníci, fr. Isidor a fr. Macarius. Když r. 1782 (21./1.) řád poustevnický byl zrušen, tehdy žádali oba poustevníci, aby jim na budoucí čas posavadní byt se zahradou a deputát byl popřán. Za to vloženo na ně kostelnictví při kostele Nejsv. Trojice a spolu nařízeno jim aby jak ve hřbitovním tak i v děkanském kostele pečovali o pořádek. Po zrušení řádu sluli svými světskými jmény, bratr Isidor se jmenoval Antonín Neubauer a bratr Macarius Jan Marcím. Týž vázal také knihy. Neubauer zemřel r. 1784 6./5. a před r. 1808 druhý a poslední poustevník.

Na to bylo místo toto opuštěno. R. 1808 opraveno a 1814 zřízeno na nemocnici, čili lazaret. Již r. 1760 učinila zbožná paní Alžběta Dráčovská nadání na pole, aby z užitků těch díl náležel chudým příchozím do Písku, kteří kdyby se zde roznemohli a zemřeli, aby po křesťansku pochováni byli; ostatní zbytek úroků, aby věnován byl na okrášení oltáře Všech Svatých. V lazaretu tomto bylo nejprve 6, později 18 lůžek pro nemocné pod dozorem ošetřovatele. Lékařskou službu v lazaretu vykonávali měšťtí lékaři. R. 1821 přistavěna byla jedna světnice pro nemocné. Když r. 1851 vystavena byla na budějovickém předměstí městská nemocnice, tehdy zrušen (r. 1865) tento lazaret. Na poustevně bývala vížka a v ní zvonek. Tento byl prodán do Újezdce u Zvíkova za 16 zl., ale za nedlouho praskl. Vedle starého hřbitova založen 1783 vojenský hřbitov na poli od obce darovaném mezi zvonící a drátovnou. R. 1818 byl plotem ohrazen a potom opuštěn.

Původní hřbitov byl v l. 1862 - 1865 rozšířen. Biskup budějovický J. Val. Jirsík posvětil tento rozšířený hřbitov 12. 7. 1864. Tak krásného hřbitova svojí polohou i jakostí půdy nenalzáme široko daleko. Úsudky cizinců sem hojně přicházejících jsou přesvědčivým toho dokladem. Nedivme se, že obyvatelstvo tolik lnulo a tak si zdobilo svůj hřbitov. Jednotlivé hroby označovány byly dříve dřevěnými kříži nebo též nízkými kamennými. Bohatší měšťané stavěli na hroby svých přátel železné kované kříže (v 17. stol.). Jsou v museu. Oddíl VI. č. 2128, 2428, 2441, 2444, 2445. Dva na hrobě Rybníkara a Stejskalů dosud na hřbitově. Později stavěny klenuté hrobky. R. 1882 vystavena a posvěcena hrobka rodiny Cafourkové s mešní kaplí sv. Kříže. Později vystavěla si rodina Kopeckých též klenutou hrobku s kaplí.

V r. 1925 péčí děkana Svobody postaven v čele hřbitova velký žulový kříž jako památník vojínům, kteří v Písku za války světové zemřeli a roztroušeně na hřbitově sv. Trojice byli pohřbeni. Jejich (19) ostatky sneseny a uloženy ve sklípku pod tímto křížem. Jména jejich napsána na desce mramorové, na níž čteme: »Zemřeli, ale v paměti žijí.«

První kamenné náhrobníky počal stavěti plzeňský kameník Cingroš v letech šedesátých předešlého století. Pěkné náhrobníky jsou na hrobě býv. prvního ředitele (prefekta) zdejšího gymnasia kněze Wintra, působil v Písku dvacet roků († 25. 2. 1860). Jest to dílo pražského sochaře Platzera s verši Sofoklovými: »Přišel jsem k Vám, ne abychom se nenáviděli, nýbrž abychom se milovali.« Postavili z lásky a vděčnosti profesori a žáci zdejšího gymnasia. Druhý jest na jižní straně kostela, postavili jej r. 1850 vděční žáci svému řediteli gymnasia, knězi Josefu Schönovi († 2. 2. 1838). Nápis: »Non omnis moriar.« (Nezemru zcela). Oba tito mužové v historii Písku i v jeho obrození mají místo čestné. Musejník r. 1871 o Schönovi napsal: »Vlast a cnost miloval vždy jsi vše, Duše Tvá jen v nich se blažila! Jako Slovan stál i Ty jsi v čele, když se Sláva ze sna budila.«

Celá historie a život města Písku za 385 roků zde mluví tiše a přec tak mocně. Nepracovali darmo, nežili bez výsledků ti, kdo zde po práci životní odpočinuli. Doba obrození Písku, doba jeho nového života rašícího z útisků, doba nadšení zde se ozývá v náš věk. Ti všichni ať povolání toho či onoho, každý na své líše pracovali k radostné chvíli našeho plného života: samostatnosti. Těší se s námi, ač mrtví volají: »Žijte poutivě, pracujte každý na svém údělu, milujte Boha, milujte zemi Bohem Vám danou a povznesenou!«

Kněží v duchovní správě:

Děkané: • Řídký Karel, † 25. 3. 1813. • Mašek Vavřinec, † 27. 9. 1837. • Schneller Josef, † 12. 9. 1847, upřímný Čech. • Tinger Matěj, † 8. 12. 1865. Příznivec české literatury, dobrodinec chudých. • Diviš Josef, † 21. 6. 1880. Zavedl májové pobožnosti v Písku. • Pixa Antonín, † 8. 3. 1919. Povolal do Písku ke kostelu sv. Kříže kněze Nejsv. Svátosti z Budějovic.

Kaplaní a katecheté: • Kiviš Vavřinec, † 26. 4. 1865. • Duchek Tomáš, kaplan, † 9. 10. 1871. • Sukdol Václav, katecheta, † 3. 11. 1874.

Kněží rodáci: • Březina Václav, býv. farář v Chrašticích, † 20. 1. 1884. • Pixa Frant., farář na Červené, † 28. 8. 1884. • N. Maruška, býv. farář ve Vacově, † 14. 12. 1887. • Brichta Jan, vikář v. v., † 17. 3. 1898 v Manětíně. • Čermák Vojtěch, děkan na odpoč., † 25. 2. 1920. • Kaplický Aug., farář v Lauterbachu, † 26. 9. 1921. • Stejskal Ant., děkan a vlastenecký český školní inspektor v Lounech, † 28. 7. 1922. • Jezl Frant., kaplan ve Velebilech, † 26. 11. 1922. • Kalenský Karel, katecheta v Písku, † 22. 7. 1928.

Úředníci:

Hejtmané krajských, okresní hejtmané: • Schönflug Vincenc, † 26. 3. 1791. • Nussbaumer Jan, † 19. 12. 1840. • Šebánek Jindřich, okresní hejtman, † 28. 2. 1920. • Frenzl Bern., † 25. 9. 1923.

Presidenti krajského soudu, radové: • Gamsenberg, rada kr. soudu, † 6. 7. 1875. • Rychlík Alois, st. návladní, † 2. 3. 1882. • Sieber Jul., pres. krajského soudu, † 31. 8. 1882. • Nechánský Josef, † 3. 4. 1890. • Soukup Karel, rada, † 26. 12. 1893. • Černý Jindřich, pres., † 16. 1. 1907. • Soukup Frant., pres., † 12. 4. 1919. • JUDr. Scherl Felix, pres., † 13. 10. 1922. • JUDr. Maýr Jaroslav, rada zem. soudu, † 4. 5. 1922. • Zahradník Josef, rada, † 13. 10. 1922.

Advokáti:

• Hessler Lambert, poslanec zemského sněmu i říšské rady, † 13. 5. 1886. • Nebuška Jan, † 8. 8. 1890. • Kotalík Václav, [zemský advokát], † 16. 4. 1893. • Vodička Viktor, † 26. 12. 1907. • Žofka Josef, † 12. 3. 1914. • Štěpán Ant., † 4. 7. 1915. • Daneš Frant. † 20. 8. 1928, spisovatel. • Šebek Lad., † 19. 12. 1927, spisovatel [s pseudonymem] Arietto.

Lékaři:

• Fialka Frant., krajský lékař, † 22. 3. 1813. • Štopper Josef, kraj. l., † 6. 10. 1823. • Shön Jiří, † 21. 12. 1823. • Hessler Matěj, městský a okresní lékař, † 7. 6. 1855. • Kendík Frant., vrch. štábní lékař, † 11. 3. 1883 [v Praze na Novém Městě pražském, převezen do Písku k Nejsv. Trojici a pohřben 15. 3. 1883, pozn. ed.]. • Malec Karel, nemocniční lékař, † 10. 9. 1888. • Seidemann Ant., † 18. 1. 1889. • Glossauer Josef, voj. lékař, † 17. 2. 1890. • Hessler Jindřich, měst. l., † 22. 12. 1891. • Tonner Čestmír, † 29. 3. 1899. • Tonner Vilém, † 4. 5. 1900. • Kavalír Karel, okresní lékař, † 12. 2. 1907. • Pacovský Václav, lékař chudých, † 14. 12. 1909. • Tyl Jindřich, štábní lékař, † 31. 3. 1918 spisovatel entomolog.

Gymnasiální prefekti a katecheti:

• Pur Frant., první pref., † 29. 6. 1808. • Zika Václav, † 22. 5. 1813. • Paus Ignác, † 23. 4. 1814. • Goll Jan, † 28. 4. 1816. • Schön Josef, † 2. 2. 1838, přítel Palackého, spisovatel. • Casper Vincenc, prof., † 5. 9. 1846. • Winter František, prefekt, † 25. 2. 1860. • Bezděka Fr. Rud., prof. katecheta, † 19. 3. 1871, písecký nár. buditel. Roku 1841 vymohl si od vlády dovolení, aby mohl vyučovati své žáky v češtině. Tím vychoval řadu ušlechtilých vlastenců. Na hrobě má nápis: » ... jenž byl podpora chudých, horlivý pěstitel mládeže a Vlastimil.« • Myška Vojtěch, katecheta, † 2. 7. 1879, zasloužil se o dětskou opatrovnu. • Ctibor Josef, prof. a katecheta, † 14. 9. 1893. • Veselský Antonín, katech., † 11. 10. 1900. • Nedvídek Josef, prof. a katech., † 30. 8. 1902. • Žák Josef, prof. a katech., † 10. 10. 1930.

Profesoři gymnasiální:

• Dlabáč Josef, † 14. 12. 1826. • Havrda Josef, † 7. 6. 1855. • Trben Eduard, † 18. 11. 1867. [Správně Erben Eduard, prof. na vyšších školách reálných v Písku, pochován pak 20. 11. 1867. Pozn. ed.] • Ph.Dr. Pažout Josef, † 9. 7. 1867, písecký národní buditel. • Šebek Frant. † 12. 1. 1873. • Babánek Václav, † 13. 4. 1899. • Vačlena Jan, † 31. 12. 1902, přítel Ungra. • Ardel Bohdan, † 2. 8. 1910. • Kopecký Josef, † 14. 5. 1913. • Ninger Karel, † 28. 2. 1913, deklarant, spisovatel uvědomělý Čech a národní buditel. • Smrčka Frant., † 13. 8. 1918. • Šindelář Josef, † 28. 11. 1922. • Kramář Josef, † 28. 12. 1924. • Sedláček August, † 15. 1. 1926, spisovatel »Hradů a Zámků«. • Lepeška Vojt., † 6. 9. 1926. • Janouš Karel, † 9. 2. 1928. • Lukeš Josef, † 31. 12. 1929. • Dr. Karel Cumpfe, ředitel, spisovatel, † 25. 2. 1931. • Josef Jaroš, prof., † 2. 7. 1933.

Profesoři reálky:

• Fleischer Josef, † 19. 5. 1882. • Bílý Josef, † 20. 2. 1891. • Vařečka Dalimil, † 6. 9. 1893, asistent mineralogie na čes. univ. • Šebele Václav, asistent, † 30. 4. 1899, akad. malíř. • Sochor Ant., † 27. 3. 1904. • Drůbek Tomáš, † 1907. [Zemřel 24. 9. 1907 v Písku, pochován pak 26. 9. 1907 u Nejsv. Trojice. Pozn. ed.] • Loško Jaroslav, † 13. 9. 1908. • Suda Jan, † 3. 1. 1910, poslanec říšské rady a sněmu král. čes. • Soldat Hynek, řed. † 9. 9. 1915. • Matzner Jan, † 7. 11. 1915, spisovatel historický. • Křivanec Frant., † 17. 12. 1916. • Danda Frant. † 14. 1. 1928. • Tonner Frant., † 22. 2. 1934, spisovatel a zemský poslanec.

Jiní profesoři:

• Steinfeld Frant., prof na akad. výtvar. umění ve Vídni, † 1868. • Fleischmann Ant., býv. ředitel gymnasia vídeňského, † 25. 8. 1892. • Tlamich Václav, chemik a filosof, básník, † 9. 6. 1906. • Fleischmann Adam, řed. gym. jičínského, † 23. 5. 1915. • Štětka Tomáš, prof. reálky v Prostějově, † 4.5. 1918. • Částek Fr., inž. a rektor vys. báňské školy v Příbrami, † 21. 1. 1922. • Duchoslav Ed., ředitel lesn. školy, † 14. 5. 1926.

Purkmistři:

Královští: • Kaasch Jan M., † 11. 1. 1809. • Skalický Václav, † 27. 10. 1818. • Kellner Karel, † 11. 1. 1830. • Hynek rytíř ze Šurdů, † 7. 11. 1875.

Samosprávní: • Šober Tomáš, † 7. 3. 1873, první český purkmistr, okr. starosta a poslanec zemského sněmu. • Otto Ignác, † 13. 3. 1880. • Gamisch Frant., † 21. 2. 1887. • Michl Ant., † 1. 3. 1892. • Stolz Augustin, † 2. 10. 1898. • Pakeš Alois, † 22. 2. 1909. • Lukáš Karel, † 13. 11. 1907. • Mergl Karel, † 8. 5. 1920. • Brandejs Metod, † 13. 7. 1932.

Úředníci městští:

• Pompe Ludvík, ředitel měst. úřadů, † 1. 9. 1900. • Reiner Frant., hosp. ředitel, † 25. 1. 1920.

Stavitelé městští:

• Bečka Jan, † 14. 12. 1886. • Otto Karel, † 20. 12. 1895.

Ředitelé kůru, hudeb. skladatelé:

• Lenk Dominik, † 27. 7. 1830. • Barták Vavřinec, † 27. 3. 1851. • Gregora Frant., † 27. 1. 1887, výt. skladatel. • Vymetal Alois, † 15. 10. 1918, skladatel. • Otokar Ševčík, prof. houslí, † 19. 1. 1934, znamenitý paedagog světového jména.

Lesmistři:

• Havlíček Vilém, † 29. 2. 1876. • Zenker Josef, † 9. 10. 1894, spisovatel. • Rektorys Jan, lesm. v Čížové, † 22. 9. 1917. • Knapp Karel, † 14. 12. 1928, spisovatel.

Malíři:

• Bléřová Karolina, roz. Rajchlová, † 16. 1. 1887. • Quast Jan Zach., výt. umělec, malíř na porcelánu, † 9. 8. 1891. • Dvořák Josef, † 6. 9. 1920.

Spisovatelé a spisovatelky:

• Stroupežnická Marie, spis., † 25. 6. 1883. • Kalousek Slavileor, m. konc. praktikant, † 23. 4. 1901. [Správně Slavi- bor Kalousek, místodržitelství konceptní praktikant přeložený z Prahy do Písku na podzim 1890, zabýval se statistikou a národopisem, syn historika prof. dr. Josefa Kalouska. Zápis o jeho úmrtí nebo pohřbu v Písku v matrikách nenalezen. Pozn. ed.] • Aksamitová Marie, vlastenka a sl. spis., † 1. 8. 1909. • Kocourek Vojtěch, šlechtic z Věrova, gen. major, † 12. 5. 1917.

Ředitelé měšťanských škol:

• Berka Matěj, řed. škol., † 30. 11. 1843. • Pieč Josef, † 27. 11. 1880. • Soukup Josef, řed. šk., † 21. 7. 1882, spisovatel, hud. skladatel písně »Tážete se proč jsem Slovan«. • Prokoš Ignác, † 14. 12. 1893. • Burian Jan, † 10. 4. 1898. • Důra Josef, řed. m. školy ve Vodňanech, † 1905. • Martin Šedivec, řed. ob. dívčí školy v Plzni, † 20. 2. 1905. • Procházka Josef, † 20. 11. 1906. • Janota Vojtěch, řed. opatrovny, † 13. 4. 1907, spisovatel a pís. národní buditel. • Dvořák Josef, † 13. 12. 1911. • Ševčík Karel, † 10. 9. 1916. • Fryšová M., ředitelka m. školy v Soběslavi, † 17. 1. 1920. • Javůrek Frant., † 27. 11. 1920.

Řídící a učitelové obecných škol:

• Císař Fr., † 10. 10. 1852. • Lavička Václav, † 19. 5. 1879. • Bezecný Frant., † 18.. [neuveдено]. • Josef Havlín, [správně Havlík, pozn. ed.], řídící v. v. a organista, † 21. 1. 1886. • Müller Karel, učitel v. v., † 17. 11. 1886. • Paleček Václav, † 3. 2. 1895. • Heller Václav, † 4. 5. 1909. • Jiskra Jan, říd. uč. pianista a zpěvák, † 12. 8. 1917. • Jaroš Filip, říd. uč. v Semicích, † 13. 2. 1918. • Buřič Vojtěch, † 3. 2. 1922. • Hora Čeněk, říd. uč. v Dejvicích, kaligraf, † 9. 2. 1922. • Tolar Frant., říd. uč. ve Vrážci, † 17. 11. 1922. • Jůn Jan, řed. hosp. školy, † 3. 1. 1923. • Jaroš Josef, říd. uč., † 2. 1. 1933.

Knihťiskaři:

• Padourek Václav, strojmistr, † 23. 6. 1890. • Lipš Frant., litograf, † 8. 7. 1896. • Vetterle Václav, majitel první tiskárny v Písku a vydavatel »Poutníka od Otavy«, † 21. 8. 1900. • Šimek Václav, majitel tiskárny a vydavatel »Otavana«, † 19. 7. 1903. • Kopecký Theodor, vydavatel »Otavana«, † 27. 8. 1927.

Různí:

• Stropnický Karel, vlastenec, † 6. 9. 1881. • Stropnický Jan, † 5. 10. 1882. • Hrozný Josef, šlechtic z Bojemilů, setník, † 14. 1. 1888. • Jan Povolný, major v. v. † 19. 5. 1889. • Pixa Jan, lékárník, † 28. 11. 1896. • Kodl Jan, inženýr, † 19. 12. 1903. • Hájek Maxm., poslanec česk. sněmu a říšské rady, † 22. 8. 1913. • Dvořáček Rudolf, lékárník, † 14. 9. 1917. • Bergauer Julius, lékárník, † 10. 3. 1923. • Polívka Jan, čsl. podplukovník, † 1927. • Kendík Otakar, čsl. generál, † 9. 6. 1929.

Legionáři u Sv. Trojice pohřbení: (28)

Beránek Petr, Cuřín Václav, Franěk Al., Hermach Frant., Holík Václav, Hotovec Vojt., Hora Václav, Hovorka Frant., Humhal Frant., Hřebřina Rud., Jána Jan, Jedlička Jos., Jindrák Met., Klouzar Jan, Linhart Frant., Melounek Jos., Mergl Ant., Novák Mat., Pretl Boh., Půček Jos., Sladký Jos., Slíva Vlad., Strnad Jos., Ševčík Kar., Šmídek Jos., Schönhaus Rud., Volf Jos., Zemek Jan.

„Non omnis Moriar.“

(Nezemru zcela.) Nápis náhrobku Schönova.

Jen spěte klidný tichý sen v té zemi, již Jste život dali,
na jejíž hroudě v žití svém Jste čestně v práci každé stáli.
My víme, že jen těla stín zde zašel - duše ale žije,
že tělo, ne však duše taj ta svatá země tady kryje.

Dál duše žije, žije ctnost, dál oběť duší Vašich kvete
a dala mnohý krásný plod tam v novém nehynoucím světě.
Což zajít může oběť ta, již matka duši dala dětí?
Zda otců mozol pro svůj rod sám nebes Vládce neposvětí?

Což zmizet může lásky žár, jejíž rodné vlasti mnozí vzňali
a oběť, kterou v žití svém pro národ v nadšení svém dali!
»Já Vzkříšení i Život jsem« k nám Kristus volá s křížů všech,
to Slovo Věčna sílu dá a tiší každý smutku vzdech.

Vždyť neumírá Bůh co Sám kvést dává Světlem lásky Svojí
a život krátkých zdejších dnů se žitím Věčna zase spojí!

A. S. - P. [Antonín Svoboda, Písek]

Písecký hřbitov u Nejsvětější Trojice.

Ze zápisů píseckého rodáka Msgr Hille, vikáře v Blatné, doplnil a vydal Sda [Mons. Antonín Svoboda, děkan a městský vikář v Písku, *17. 2. 1879 Švihov čp. 164, † 18. 9. 1937 Písek]. Výnos na opravu kostela hřbitovního. Nákladem děkanského úřadu v Písku. Sešit, 16 s. Tiskem Vlad. Hrušky v Písku, b. d. [1934].